

Tusinder Arbejde, hvis man vil. Den 27. November havde Regeringsbladet „København“ en meget omfattende Beskrivelse af et nyt Projekt om en Boulevard fra Valby langs Søen ud til Køge. Der er ikke Tvivl om, at dette Foretagende vilde være gavnligt for alle de Kommuner, hvorigennem Vejen blev ført. Det er saaledes ikke et saa unødvendigt Arbejde som f. Eks. det, der i sin Tid var Tale om at udføre, nemlig Sløjningen af Frederiksberg Bakke, der dog ikke gør nogen Skade, som den ligger, og derfor vilde være et Arbejde, der nærmest kunde kaldes for spildt. Det her omhandlede store Projekt vilde absolut ikke være spildt, men vilde blive af overordentlig stor Værdi for de paagældende Kommuner, ja, det vil næsten være en Nødvendighed for Aflastning af Færdselen. Det er ubegribeligt, at der ikke derude foregaar flere Ulykker med den stærke Trafik, der allerede er nu. Den Bro, Staten har ved Valby Station, er allerede nu næsten ude af Stand til at tage Færdselen, og det vil sikkert medføre store Udgifter, hvis Forholdet derude skal ændres. Det har glædet mig at se, at Regeringsorganet har sluttet sig til den nævnte Plan; thi jeg tænker mig, at Venstre da vil stille sig mere velvilligt, end hvis Anbefalingen kun kom fra Socialdemokratiets Side. Dette Projekts Gennemførelse vilde betyde, at Tusinder af ikke faglærte Arbejdere kunde finde Beskæftigelse.

Men hvis man ikke vil gaa den Vej, nytter det ikke, at vi i vor Arbejdsløsheds-kasse har Bestemmelser, der siger, at en arbejdsløs, der har arbejdet i 10 Maaneder i Løbet af 2 Aar, kan faa indtil 70 Dages Understøttelse. For mit Fags Vedkommende er der en Maksimalunderstøttelse paa 3½ Kr. om Dagen, og jeg tror, at Udvalget ved en Undersøgelse vil finde, at kun meget faa Fag er oppe paa 4 Kr., simpelt hen fordi det Kontingent, der i saa Tilfælde maatte kræves, vilde være ret betydeligt; og som jeg oplyste under Finanslovbehandlingen, saa er Byrderne for de Arbejdere, der her er Tale om, nu saa store, at de ikke kan overkomme dem i Længden. Loven kræver i Virkeligheden, at en arbejdsløs, der har opbrugt sin Understøttelse og derfor ikke kan faa mere, skal betale baade ordinært og ekstraordinært Kontingent — det kan for enkelte Fags Vedkommende blive 4—5 Kr. om Ugen. Hvordan vil man med nogen Ret kunne kræve, at disse Mennesker skal skaffe et saa stort Beløb, naar de

ikke en Gang kan forsørge deres Kone og Børn, fordi de ingen Hjælp faar?

Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg, at denne Side af Sagen, nemlig den fortsatte Hjælp, tages op til Overvejelse. Man maa gaa til en Forandring paa dette Punkt, hvis man ønsker at holde disse Mennesker udenfor Fattigvæsenet; for dèr bliver de nødt til at henvende sig, hvis Rigsdagen ikke indfører en Ændring af Loven.

Først og fremmest maa jeg dog kræve, at der tages alvorlige Foranstaltninger for at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Der er intet, de selv mere ønsker. Og vi opnaar derved at spare de Millioner, der nu gives ud til Understøttelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Sven mente, at det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, var fremsat i den ellefte Time, og deri vilde det ærede Medlem jo have Ret, hvis den gældende Lov fastsatte, at de Maksimaltakster, der er nævnt i § 18, skulde være revideret inden 1. December 1922. Men dette er ikke Tilfældet; den bestaaende Lovs § 18, 3die Stykke, indeholder Bestemmelser om, at Forslag til Revision af disse Takster skal være fremsat inden 1. December 1922, og denne Fordring er sket Fyldest ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig derfor ikke, at det ærede Medlem kan anke over, at man er kommet i den ellefte Time med denne Sag, til hvis Overvejelse der bliver god og rigelig Tid for den høje Rigsdag. Det ærede Medlem Hr. Sven har Ret i, at selv om man lader Bestemmelsen, som nu foreslaas indsat, om Fremsættelse af Forslag til Revision inden 1. December 1923 blive staaende, saa vil denne Fremsættelse kunne ske paa et betydeligt tidligere Tidspunkt. Jeg har ogsaa ved Fremsættelse af Lovforslaget berørt dette Punkt, idet jeg har udtalt, at jeg i og for sig vilde finde det rimeligt, om man optog hele dette Spørgsmaal til Behandling paa ny med det kommende Sommerhalvaar for Øje.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gav en Skildring af de Forhandlinger, som har fundet Sted for et Aar siden her i den høje Rigsdag om Fastsættelsen af disse Maksimaltakster, og nævnte rigtigt, at dette Spørgsmaal blev fremdraget i det høje Landsting ved Behandlingen af Arbejdsløshedsforskringsloven; men om det ærede Medlem har Ret i, at man gik bort fra de Overvejelser, som man havde